

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 for., pe șese luni 6 for., pe trei luni 3 for.

România și strălăutate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĚ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scriseri nefranțate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N°. 201.

Duminică, 13 (25) Septemvre.

1887.

Din cauza S-tei sĕrbători de Luni ȝiarulŭ nu va apăre până Marți sĕra.

Brașovŭ, 12 Septemvre 1887.

Potŭ sĕ strige adversarii noștri cătŭ vorŭ voi în contra noastră a Românilorŭ, că nu suntemŭ destulŭ de patrioți și leali, fiindcă nu mai vremŭ sĕ figurămŭ și de aci înainte în secululŭ civilizațiunii ca cōdă toporului ungurescŭ; potŭ sĕ se sbuciume cătŭ le va plăcĕ, fiind că bine vedŭ că ideile maghiarismului lorŭ șuchiatŭ nu se potŭ lipi nicidecum de noi: căci în cele din urmă nu lătrăturile și svĕrcolirile de felulŭ a-cesta hotărăscŭ, ci faptele.

Românulŭ a sciutŭ sĕ-și dovedĕscă întotdĕ-una virtuțile sale cetățenesci nu prin declamări bombastice, nu prin demonstrațiuni lărmuitoare, nu prin pompă deșĕrtă esteriōră, cu costumuri teatrale și cu cavalcade de carnavalŭ, ci prin aceea că, fără a mai face sfără în țĕră, și-a împlinitŭ cu virtute adevĕrată romană datoriile sale și a statŭ la postulŭ sĕu cu credință și perseveranță demnă de admiratŭ.

Cu fapte vorbesce și astăđi asupritulŭ nostru poporŭ, pe când adversarii lui facŭ paradă cu multă îngâmfare și cu efecte teatrale împrejurulŭ Maiestății Sale.

Scopulŭ pentru care a venitŭ Maiestatea Sa în Ardealŭ a fostŭ sĕ asiste la manevrele armatei imperiale. Aceste manevre s'au terminatŭ Mercuri în 9 (21) Septemvre.

Nu scimŭ, cum va fi fostŭ mulțămītŭ Maiestatea Sa de parada de primire ce i-au făcutŭ magnații și slujbașii unguresci în Deva și în Clușiu; dĕr vedemŭ că asupra rezultatului manevrelorŭ monarhulŭ nostru s'a exprimatŭ cu cea mai mare laudă și recunoștință.

Vorbescŭ dĕr aci faptele ostașilorŭ din cele douĕ corpuri de armată, cari au manevratŭ pe Câmpulŭ pânei înainte Maiestății Sale.

În ȝiua de 21 Septemvre n. Maiestatea Sa, adunândŭ pe înălțimea din sudostulŭ Simeriei pe toți generalii, pe comandanții de sine-stătători, pe arbitrii, pe oficerii din statulŭ majorŭ generalŭ etc., le adresă următoarele cuvinte:

„Domnilorŭ! Putemŭ privi toți cu bucuriă îndĕrĕtŭ la cele trei ȝile de manevre espirate și e o mulțămire pentru mine, că potŭ lauda rezultatele peste totŭ favorabile, ce le-am observatŭ pretutindenea...

„...Prestațiunile ambelorŭ corpuri m'au mulțămītŭ în gradŭ înaltŭ. Aspectulŭ, ținuta, prestațiunile în marșŭ pe terenŭ greu, purtarea în luptă atătŭ la înaintare, cătŭ și la retragere au fostŭ de totŭ strălucite.

„Cu astfelŭ de trupe, care în terenŭ esercĕză atătŭ de bine — ȝicŭ espresŭ esercĕză — care suntŭ în astfelŭ de modŭ în mâna comandanților lorŭ, se pōte esecuta orŭ și ce; trebuie sĕ amintescŭ mai alesŭ cu laudă infanteria pentru prestațiunile ei escelente dovedite de astădată cu totulŭ deosebitŭ; și asupra cavaleriei mĕ potŭ esprima numai cu laudă; totŭ așa activității artileriei îi potŭ esprima numai cuvinte de laudă“.

De altă parte Archiducele Albrecht în ordinulŭ de ȝi cătră ôste datŭ în aceeași ȝi arată, că Maiestatea Sa e mulțămītŭ în gradŭ înaltŭ de rezultatulŭ manevrelorŭ, a cărorŭ esecutare a fostŭ cu desăvĕrșire corectă; trupele suntŭ bine deprinse pentru marșuri și lupte, ordinea, disciplina și ținuta feciorilorŭ au doveditŭ, că suntŭ vĕnjoși și pĕtrunși de unŭ spiritŭ bunŭ.

În fine rapōrtele foilorŭ suntŭ pline de laudă la adresa trupelorŭ. Chiarŭ honveđii au avutŭ o ținută admirabilă și au doveditŭ o escelentă disciplină în focŭ. „Unŭ mai bunŭ materialŭ, decâtŭ aceste douĕ corpuri (7 și 12) nu are întrĕga monarchiă,“ ȝicŭ raportorii ȝiarelor oficiose.

Cetindŭ unŭ străinŭ aceste distincțiuni și ra-

porturile pline de laudă din foile unguresci, ar putĕ fi sedusŭ a crede, că aci e vorba numai de ostași unguri, precum în tōte celelalte numai de Unguri e vorba.

S'ar înșela cumplitŭ celŭ ce ar crede asemenea lucruri. În realitate cele douĕ corpuri de armată, care au manevratŭ în romanticulŭ ținutŭ alŭ Huniădōrei, suntŭ corpulŭ din Ardĕlŭ și corpulŭ din Bănatŭ, ai cărorŭ ostași în precumpĕnitōre majoritate suntŭ Români, neescepționând nici honveđimea.

Acești feciori „vĕnjoși și cu spiritŭ bunŭ“ suntŭ fii poporului românŭ, ai aceluï poporŭ, care și-a vĕrsatŭ sângele cu atăta gloriă pe câmpurile de luptă pentru apĕrarea monarchiei, ai aceluï poporŭ, care e hilitŭ și batjocoritŭ, care e prigōnitŭ și maltratātŭ de cei dela putere, și pe care guvernulŭ ungurescŭ nu s'a sfiitŭ a lŭ declara chiar înainte monarhului ca poporŭ cu elemente agitatore și cu nisuițe nepatriotice și neleale.

Acești feciori „vĕnjoși și cu spiritŭ bunŭ“ suntŭ fii acelorŭ bravi ostași, cari sub conducerea Archiducelui Albrecht au câștigatŭ cununii de lauri la Custozza; suntŭ acei nenfrânți rĕsboinicĕi, cu cari le-a succĕsŭ în cele din urmă comandanților armatei a sugruma și rĕscōla din Bosnia.

Acestea suntŭ fapte, înainte cărora pierŭ tōte vorbele umflate și îngâmfate ale adversarilorŭ noștri, fapte de care se sdrobescŭ tōte ealumnii, cu care adversarii poporului românŭ necurmatŭ dĕr înzadarŭ se încĕrcă sĕ-lŭ înĕgrĕscă.

Consciulŭ poporulŭ românŭ de puterea și valōrea sa, va lupta mereu și necurmatŭ pentru recăștigarea drepturilorŭ sale, căci totdĕuna dreptatea, ĕr nu calumnia învinge.

Intĕlniri diplomatice.

Ambasadorulŭ germanŭ din Constantinopolŭ, d-lŭ de Radovitz, ducĕndu-se din Berlinŭ la postulŭ sĕu, a făcutŭ unŭ ocolŭ mergĕndŭ în München, ca sĕ sĕntĕnĕscă și sĕ confere cu d-lŭ de Nelidof, ambasadorulŭ rusŭ pe lângă Pōrtă, care se află de prezentŭ în capitala Bavariei. „N. Fr. Presse“ ȝice, că trebuie sĕ fi fostŭ ceva importantŭ, ce a făcutŭ pe d-lŭ de Radovitz sĕ ocolĕscă pe la München, și dĕcă ținemŭ sĕmă de scirea, că se așteptă încurĕndŭ la Friedrichsruhe și contele Șuvalov, atunci putemŭ ȝice, că aceste călĕtorii diplomatice stau în legătură cu visita contelui Kalnoky la prințulŭ Bismarck. Cei din Berlinŭ suntŭ chiar convinși, că tema esențială a conversațiunii între Bismarck și Kalnoky a fostŭ cestiunea bulgară. La ce rezultatŭ au ajunsŭ aceste conversațiuni, până acum nu se observă nimicŭ; dĕr caracteristicŭ pentru situațiune e accentuarea foilorŭ oficiose berlinese, că o intĕlnire între Impĕratulŭ germanŭ și între ȝarulŭ nici n'a fostŭ intenționată și nici nu e vorba sĕ fiă mai târđiu o astfelŭ de intĕlnire.

Ungurii și România.

„Rĕsboiulŭ“ din Bucuresci dela 9 Septemvre publică articolulŭ ce l'a semnalatŭ în numărulŭ sĕu dela 8 Septemvre, alŭ cărui articolŭ de fondŭ l'amŭ reproduș în numărulŭ de ȝi alŭ fōiei noastre. Ȕtă ce scrie între altele:

Noi nu punemŭ cea mai mică piedecă aducerii în România a oricărei scrieri a lorŭ, fiă în limba maghiară, fiă în alta, — fiă cĕrți bisericesci, de scōlă sĕu altele, fiă ȝiare; pe când dĕnșii retragŭ debitulŭ postalŭ oricărui ȝiarŭ românŭ, care cutĕză măcarŭ a desaproba apucăturile vreunui szolgabiro (sub-prefecțŭ). Cătŭ privește însă cĕrțile de ver-ce natură, fiă cătŭ de inofensive, ele suntŭ urmărite ca nisce proclamațiuni revoluționare, și vai de acela la care se descopere vre-o carte sĕu broșură romană, tipărită la noi. Nu de multŭ unŭ bietŭ colportorŭ cu nisce cĕrți romănesci cu totulŭ inofensive, care nu conțĕneu decâtŭ istoriōre sĕu basme,

— fŭ prinsŭ într'o localitate de lângă Brașovŭ de cătră o autoritate maghiară; — imediatŭ i s'au confiscatŭ nu numai cĕrțile ce le avea, dĕr și banii ce se găsĕu asupra lui, și după unŭ tratamentŭ din cele mai brutale d'abia i s'a datŭ drumulŭ pentru a se putĕ înōrce în țĕră la noi, se înțĕlege cĕrșindŭ, căci rĕmăsese despoiatŭ de orice mijlocŭ de cătră „nobiliu“ noștri vecini.

Acum o lună de ȝile, d. B., unŭ comerciantŭ distinsŭ din Bucuresci, trecea hotarele prin Orșova, și fiindŭ invitatŭ de cătră agenții unguri d'a deschide o geantă de mână, ei observă nisce gazete, între care era și ȝiarulŭ nostru. D'odată șese mână unguresci s'au întinsŭ spre elŭ cu strigătele: Aha! Asta este Rĕsboiulŭ! Și smulgĕndu-lŭ din geantă fŭ confiscatŭ; negreșitŭ spre a-lŭ înainta guvernului centralŭ din Budapesta ca unŭ felŭ de trofeu sĕu ceva fōrte periculosŭ existenței statului sfântului Stefanŭ.... Sĕracă țĕră ungurescă, vai de tine dĕcă ai ajunsŭ a te înspăimĕnta de o fōiță modestă ca a noastră, retrăgĕndu-i debitulŭ postalŭ, întărinđ paza hotarelorŭ și dăndŭ poronci speciale, ca nu cumva sĕ treacă ȝiarulŭ nostru în vre-o localitate d'acolo! Noi cu tōte astea, după cum amŭ ȝisŭ mai susŭ, lăsămŭ sĕ trecă din Ungaria în România, pe la orĕ-ce punctŭ și prin orĕ-ce mijlocŭ, tōte scrierile lorŭ fără excepțiă, fiă chiar cătŭ de injuriōse la adresa Românilorŭ.

Nici unŭ Românŭ nu se ducĕ în țĕra ungurescă nici ca sĕ solicite vre-o slujbă, nici ca sĕ se stabilescă acolo ca comerciantŭ sĕu industriașŭ, pe când „nobiliu“ noștri vecini vinŭ ȝilnicŭ la noi, cei din clasele muncitoare intrăndŭ la stăpânŭ sĕu lucrândŭ pe la diferiți meseriași, ĕr ceilalți găsindŭ ocupații sĕu ataceri și stabilindu-se în țĕra, pe care o urăscŭ așa de multŭ. — Astfelŭ putemŭ găsi ađi în România, pe lângă vre-o 20,000 supuși unguri aparținĕndŭ claselorŭ de josŭ, încă câte-va mii de Maghiari meseriași, industriași, comercianți, dascali, ingineri, arhitecți, doctori etc. Cu tōte astea totŭ noi suntemŭ taxați de netoleranți ba și ingrafi (?!) față cu bunătățile pe care le avemŭ dela dĕnșii! Dĕr sĕ nu ne mirămŭ. Cu ce națiune au trăitŭ vre-odată Ungurii în bună armoniă? Pe Neamțulŭ nu-lŭ potŭ suferi; ei fugŭ și de limba lui, și de obiceiurile lui, și de îmbrăcămĕntea lui, și de educația lui și de tōte. Pe Slavŭ de-arŭ putea sĕ-lŭ estermineze, și nu numai pe cei cari simpatisĕză cu Rusia, ci și pe toți ceilalți. Dĕr celŭ mai mare inimiză alŭ lorŭ ađi pare că este Românulŭ, și mai cu sĕmă celŭ de dincōce de Carpați, pentru că nu voescă cu nici unŭ prețŭ sĕ recunōscă stăpânirea maghiară, cutezândŭ sĕ împiedece pe episcopulŭ ungarŭ Szasz d'a aduna orĕ unde va găsi de cuvință, în tōtă întinderea României, tōtă ungarimea și a-i ținĕ discursuri da orĕ-ce caracterŭ, — sĕu în puține cuvinte: D'a proceda, ca și cum s'ar afla în vre-o localitate din centrulŭ Ungariei, unde nu se află decâtŭ numai Unguri.

Multŭ timpŭ ôre are sĕ mai trecă, până când vorŭ peri din creerii și din spiritulŭ lorŭ apucăturile asiatică?

SCRILE ȝILEI.

Arhiducele Albrecht, însoțitŭ de măestru suprem alŭ curții fml. br. Piret și de mai mulți oficeri de statŭ majorŭ a trecutŭ ȝi pe la gara Brașovŭ mergĕndŭ la Sinaia, unde erau așteptați de Regele României. Din cauza ploii nu s'a făcutŭ călĕtoria până la Sinaia cu trăsurile.

—x—

De câteva ȝile se află aci d-lŭ asesorŭ consistoria și referentŭ alŭ senatului epitropescŭ Eugenŭ Brote, ca trimisŭ din partea ven. Consistorŭ gr. or. din Sibiu pentru regularea și revisuirea socotelorŭ averei bisericeii gr. or. a Sf. Nicolae din suburbiulŭ Scheiu, avere care se suie la unŭ milionŭ florini, aducĕndŭ unŭ venitŭ de aprōpe 50,000.

—x—

Parte din garnisōna din Brașovŭ s'a întorsŭ dela manevre. Infanteria a sositŭ cu trei trenuri separate. Cavaleria și artileria vinŭ în urmă.

—x—

Lui »Koložvár« i se comunică din Ciuc: »Locotenentul de dorobanți dela graniță, George Bobu, în 12 l. c. a luat cu sine mai mulți ostași și doi ingineri și s'au apucat să măsore teritoriul. Prin măsurarea lor au tăiat 1 1/2 jugeră din grădina unui Săcu în Csüges, comitatul Ciuc. Săcuilă vădend în fine cum stă treba, a luat băta în mână ca să-și apere proprietatea. Oficerul cu inginerii și cu ostașii s'au retras amenințându pe proprietar că-l vor împușca. Urmarea fu că după câteva zile Săcuilă fu prinsă din ordinul locotenentului de dorobanți Bobu de dorobanții pichetului dela Csüges și fu dusă la subprefectura din Moinești, pentru ca să se fi ascultat, și la Moinești a și rămasă până în ziua de astăzi.

—x—

Din cauza diferitei ce bântue în Blășiu, cursurile teologice nu vor începe la 1 Octomvre, ci se amână pe timp nedeterminat.

—x—

Inspectorii școlari de cerc în Viena, în urma datelor câștigate, au datu presiului consiliului comunală motiv de a se ocupa cu afacerea, că ore nu s'ar pute ușura încătră trista stare, că mulți copii de școlă sunt foarte nesuficient hrăniți. Magistratul e invitat să facă un raport. Deocamdată »Presse« aduce chiar din rapoartele conducătorilor școlilor următoarele triste date: 119 școlari peste tot n'au primit mănecare la prânz, 324 mai adeseori n'au primit prânz, 585 în genere au fost lipsiți de nutriment, 266 au avut la prânz numai o bucată de pâne, 184 n'au avut nici o mănecare caldă la prânz și 900 au avut la prânz numai pâne și cafea ori legumi. Pe lângă acesta, numărul lor crește multă eră și la câte o singură școlă numărul copiilor cari din timp în timp sunt nemăncați trece peste 400.

—x—

După cum anunță o lăia provincială, în vițorea sesiune a diei unguereșe se va presenta și proiectul de lege lucrat dela 1881, privitor la arondarea mai multor comitate. Prin acela proiect se crează și un nou comitat, al Seghedinului, la care au să fi alăturate toate comunele cercului Csongrad de dincolo de Tisza.

—x—

Archiducele Albrecht a suferit în Ardeal o pagubă. Înainte cu câteva zile a trimis un cal de călăria complet echipat la Sebeș, avend să întreprindă de acolo călare o călătoria de inspecție. Visitiului făcend-i-se sete pe drum se oprî la o cărciumă, în care intră după ce legă calul de un pom înaintea ei. Pe când visitiul își golea paharul în cărciumă veni un hoț de cai — scrie »Alföld« — încăleca pe cal și osterse la sănătosa.

—x—

Ce »progrese« a făcut maghiarizarea între Slovaci, ne arată și următorul cas: Un »cavaler« din Pesta, întreprindend în vera acesta o călătoria în Ungaria de sus și din cauza unei furtuni intrand într'o cărciumă slovacă, nu se putî înțelege »cavalerul« unguer cu Slovacul din Șaros nici în limba unguereșcă nici în cea nemțescă — »cavalerul« nu scia slovacese — decât în limba engleză. Așa ne spune în »Nemzet« Alex. Szilagy. De altmintelega mulți Slovaci sciu englesese, învățand mai bucurosă această limbă decât pe cea unguereșcă.

—x—

În congresul advocaților din Austria, ce se ține

în Graț, s'a adus și s'a primit propunerea, ca să lucreze cu toții la aducerea unei legi, care să ingrezieze imigrarea juristilor din Ungaria în Austria.

—x—

Precum comunică »Ellenzek«, substitutul de director financiar din Sibiu, Ianos Fogarascher, a ordonat tuturor oficiilor de dare subordonate, ca din »motive de unitate« să primescă pe viitor numai chitanțe în limba maghiară. — O nouă călcare de lege și un nou act de violență din partea autorității unguereșe, în scopul maghiarizării!

—x—

Din cauza multor incendii ce obvin de cătră timp în țără, ministrul unguereș de interne a adresat tuturor municipiilor o circulară, invitându-le să stăruiască pentru stricta observare a prescripțiilor polițienești privitoare la foc.

—x—

D-lă Ioan Ch. Atanasiu din România, inginer mecanic, eșit din școlile din Berlin și de prezent inginer al societății generale de electricitate din capitala Germaniei, a fost însărcinat cu conducerea instalației electrice în Residenz-Theater din Berlin.

—x—

Ministrul unguereș de justiție Teofil Fabiny, cu ocaziunea inspecției mersului afacerilor judiciare în mai multe părți din țără, la tribunalul din Chichinda mare a constatat o restanță neînsemnată de 20,000 — Vai și amar de impricinați!

—x—

D-lă Dr. Babeș, profesor la facultatea de medicină din Bucuresc și director al institutului bacteriologic, a plecat la Viena, ca să asiste la congresul medical în calitatea sa de secretar al acestuia.

—x—

Precum anunță »Narodni Listy«, autorul cântecului »Hei Slovane«, preotul evangelic Sano Tomașik a murit în etate de 75 ani în Chyzna între Slovaci. »Hei Slovane« e imnul național al Slovacilor din nordul monarhiei noastre. Acum trei ani s'a serbat jubileul de 50 de ani al imnului și autorul lui a primit, în urma unei subscripții publice, printr'o deputație un dar onorific de 2340 fl., 6 galbin și 1 napoleon.

—x—

Sunt de ocupat posturi de magistri postali: În Huniádóra, comit. Huniádóra, cauțiune 600 fl., lăfă anuală 840 fl., cheltueli de cancelariă 110 fl., de imănare 84 fl., și de expediție 420 fl. În Huedin, comit. Cluș, cauțiune 600 fl., lăfă anuală 1070 fl., cheltueli de cancelariă 140 fl., de imănare 92 fl., de expediție 540 fl., plus tantieme 10% din venituri. În Dicio-San-Martin, comit. Terna mică, cauțiune 600 fl., lăfă anuală 1010 fl., cheltueli de cancelariă 140 fl., de imănare 86 fl., tantieme 10% din venituri. În Elisabetopol, com. Terna mică, cauțiune 600 fl., lăfă 1110 fl., cheltueli de cancelariă 150 fl., de imănare 96 fl., de expediție 700 fl., tantieme 10% din venituri. În Cristurul sēcuesc, comit. Odérheiu, cauțiune 600 fl., lăfă 830 fl., cheltueli de cancelariă 110 fl., de imănare 68 fl., mai târziu la deschiderea căii ferate Hașfaiu Cristur cheltueli pentru cariola până la gară și tantieme 10% din venituri. Petițiunile se adresază în curs de 3 săptămâni la direcțiunea postală și telegrafică din Sibiu.

Dela manevre.

Spinu, la 21 Septemvre 1887.

Astăzi la 12 ore din și s'au finit manevrele din estă anu, la cari a participat M. S. Impăratul și principele de corună Rudolf.

Eserțiile avură un succes care a mulțumit pe deplin pe M. Sa. Ele s'au terminat pe teritoriul comunelor Spinu, Ripaș, Martinesc și Geledințiu. Marea seită a avut punct de privire pe vârful delurilor ce se estind deasupra comunei Spinu, de unde se putea observa lupta în toate părțile; la 12 și 1/2 p. m., M. Sa însoțit de înalții oșpeți și de suita sa s'a scoborit la drumul țerei unde așteptau trăsările de curte spre a-luce în Deva. M. Sa sosind la trăsura, în a cărei apropiere mă aflam și eu, a fost primit c'un Eljen cam răgușit eră când s'a urcat în trăsura d-lă Lucacu notarul de cerc, sta 3 pași depărtare de trăsura imperială, c'un ton puternic a strigat »trăiască!« La auzul acestei strigări M. Sa și-a îndreptat privirea într'acolo făcend-i semn de mulțămire. La îndemnul d-lă Lucacu locuitorii comunei Spinu fiind aproape asemenea au strigat »Trăiască înalțul Impărat!«, er M. Sa i-a salutată și a plecat la Deva.

Tot cu ocaziunea acesta s'a adevărit proverbul »Sângele apă nu se face«. În drumul țerei un băiat de vre-o 5 ani a fost călcat de o trăsura ce venea dela Deva cu oșpeți de-ai M. Sale. D-lă Conda căpitan de artilerie din România fiind prezent s'a interesat foarte mult de sănătatea nefericitului băiat, însuși a rugat pe B-ronul Schönfeld a-i da un medic militar spre a cerceta corpul băiatului. Br. Schönfeld indată a dat ordin unui medic militar, care mergea spre Deva, să se întorcă îndărăt în Spinu să cerceteze băiatul călcat de trăsura și la casă periculos să-l transporteze la Deva. Din norocire băiatului nu-i este vătămat nimic fiind trăsura ușoră, cum afirmă medicul. La acest ajutor părinții băiatului dimpreună cu ceilalți țerani mulțamesc d-lă detașat român Conda astfel »Dómne ține pe Impăratul că a chiamat la noi și pe craiul țerii romăneșe, care și-a arătat semn de iubire cătră noi«. Bieții omeni au asemănat pe d-lă Conda cu Regele Carol.

Se vorbesce tare în părțile Orăștiei, că la sosirea M. Sale la Deva au fost prezenți Il. Sa d-lă Episcop al Lugoșului din partea preoției gr. cath. er' din partea preoției gr. or. d-lă protopresbiter Papiu din Deva, însoțit de mai mulți preoți. Intre aceștia se afla și părintele Basaraba din Rămos, care și de astă dată cum ni-se asigură a trebuit să facă o posnă permițend-și a felcita pe Maiestatea Sa cu următoarele cuvinte: »Dass ist ein Terno dass Sie bei uns gekommen sind«, adică »e un terno că ai venit D-ta la noi«. La acest compliment din norocire Maj. Sa nu a răspuns nimic. Ar fi fost cu mult mai bine părinte să fi rămasă acasă. Nu ț aduci aminte cum te a cinsit alspanul cu ocaziunea sosirii principelui de corună la Hașeg, acum merită mai mult, decât e drept ce afirmă cei ce au fost de față.

În fine Maj. Sa a dat espreziune mulțămirei sale și referitor la locuitorii din ținuturile, unde s'au ținut manevrele declarand-i de omeni blândi și buni. A.

Țera Barsei, Septemvre 1887.

Afland-ne la începutul noului an de școlă, credem a fi de folos, ca să vorbim ceva la situațiunea tinerimei noastre dela studiu și a părinților cari au copii de școlă.

FOILETONU.

Școlă pseudo-istorică Eder-Hunfalvy.

Neuere Erscheinungen der rumänischen Geschichtsschreibung beleuchtet von Paul Hunfalvy. Wien und Teschen, Verlag der k. k. Hofbuchhandlung Karl Prochaska 1886, 8° 252 pag.

(Urmare.)

Așa der cuvintele: »opus igne, auctor patibulo dignus« nu sunt eșite din pēna censorului, ci din capetele istoricilor romani, și Obedenariu n'a probat de ajuns că sunt dēnsii de măestri și invențioși ca din faptele cele mai clare să tragă concluziuni neistorice.

Ceea ce însă e neiertat, este împrejurarea, că famosel cuvinte: opus igne etc. sunt lăstate să existe ca fapte positive. Densușianu nu se simte de loc obligat, să declare cel puțin cu un cuvint, că aceste sunt false, dēnsul se mulțamesc numai să mărturisescă, că până acum am avut numai simple tradițiuni despre părerea lui Martonfi.

Der tinerele mlădițe ale arborelui istoric românesc, cari au început să publice în 1883 în Pesta operele lui Petru Maior, și cari au trebuit negreșit să cetescă Cercetările istorice ale lui Densușianu apărute

în a. 1880, acele mlădițe, dicit, se provocă la cuvintele opus igne etc. ca la un fapt istoric, povestind generațiunii de astăzi, că și Maior era aproape să suferă aceeași condamnare de: Opus igne, auctor patibulo dignus, a cărei jertfă a fost nemuritoriul Șinca.

După acești doi istorici romani trebuie să amintim și pe al treilea, pe Nicolae Bălcescu Născut în Bucuresc la 1819, dēnsul pași încă de tineru ca scriitor istoric și scrierea sa »Mihaiu Vitezul« se consideră ca una din cele mai bune opere istorice romăne. Bălcescu luă parte însemnată la mișcările politice din țera romăneșă în 1848, de aci apoi trec în Transilvania, după ce armele rusești »restabiliră ordinea« în țera romăneșă. Der nici în Transilvania Bălcescu nu află teren pentru activitatea sa, și în același an tōmna se retrase de aci la Paris, er în 1852 se duse pentru căutarea sănătății sale sdruncinate la Palermo, unde muri în 16 Noemvre.

Erudițiune nu lipsese nici unuia din acești trei scriitori, și într adevăr ei nu stau numai singuri. Prin urmare nu pot de loc să pricep, cum put Xenopol să strige în străinătate: că Romani în 1871 în ce priveșce știința nu erau preparați, ca să combată teoria lui Roesler.

Der ca să vedem lămurit de ce este cestiunea în istoriografia romăneșă, trebuie să preitem aci ideile is-

toriei romăne după Bălcescu, ale cărei convingeri, ne spune Odobescu, sunt convingerile general naționale ale Romănilor; și apoi le vom întregi cu părerea lui Petru Maior, păreri cari școlă romăneșă, după cum afirmă Densușianu, le consideră cu mândria de ale sale.

Domnia romăneșă în nordul Dunărei și anume în Dacia traiană țin numai dela a. 105 până la 270, așa der numai 165 ani.

Domnia acesta, ce e drept, a fost latină și a latinisat nu numai pe coloniștii din Dalmația și din Asia mică, der și o parte din locuitorii Daci, după cum ne probază inscripțiunile găsite în Dacia. Însă domnia Romanilor cuprindea numai o mică parte din apusul Transilvaniei, care la nord se întindea până la Moigrad (în fostul comitat al Solnocului de mijloc) er la rășărit abia atingea teritoriul de astăzi al Săcuilor. În Ungaria teritoriul coloniilor romăne se întindea pe lângă marginea de apus a Transilvaniei și cuprindea Banatul între riurile Mureș, Tisa și Dunăre.

O durată multă mai lungă avu domnia romană în sudul Dunărei, în peninsula balcanică. Aici întâlnim pe Romani încă din timpul rășboiului al doilea punic.

Prin întemeierea »Romei-nouă«, a Constantinopolului și prin strămutarea guvernului din Roma veche în Roma nouă se strămută și punctul de gravitație al imperiului latin în peninsula balcanică. Romani stră-

Avemă înaintea noastră programele școlilor românești dela Brașov, Blăși, Năsăud și Beiuș, care ne înfățișează numai în gimnaziu un număr de peste o mie de școlari români, dintre care partea cea mai mare, bi amă pute dice aproape două din trei părți, sunt fișii din opină, copii de țărani.

N'au numărăți între aceștia meltimea de tineri români, ce împopulează școlile săsești și ungurești din Brașov, Sibiu, Alba-Iulia, Aiud, Clușiu, Bistrița, Reghinul săsesc, Tergul Murășului și altele, care toți la oală dau un număr de școlari români — eșii în cea mai mare parte din popor — la totu casul destul de mare, mai vârtos în raport cu sôrtea nefavorabilă și miseria cu care se luptă poporul nostru.

Acăsta e o dovadă, că și poporul nostru s'a convinsu, că numai cu plugul, ca până acum, nu-i modu d'a o mai pute scote la cale, ca ca munca câmpului și modul de viețuire de până acum nu numai că nu pôte face nici măcar un pasu înainte, d'er e în pericolu a-și pierde chiar și moșiora dela părinți.

De aceea vedem, că țărănul român își trimite bucosu copilul la școlă la orașu chiar și atunci, când mijlocele nu i sunt de ajuns pentru acăsta; se trudește, asudă și ostenește, ba nu arare ori își dă chiar și vitele din jugu, numai și numai să-și vedă fiul a-junsu într'o pozițiune mai bună decât a lui.

Și este binecuvântată dela Dumnezeu tendința acăsta, căci, în adevăr, mulți bărbați de folos pentru națiune și societatea omenescă au eșii și eșii din sinul poporului, de cari astăzi mai ales, în lupta ce-o purtăm pentru existența noastră națională, avem neapărată trebuință.

D'er, durere, experiența de tôte zilele ne arată, că rezultatul obținut pe calea studiului, pentru noi Români mai ales, în cele mai multe casuri nu este nici pe departe corăspundător așteptărilor.

Ca să nu mergem mai departe, vom lua numai numărul de tineri români, cari au absolvăți în vâra acăsta și au depus cu succesu examenul de maturitate la școlile gimnaziale din Transilvania și Ungaria. Numărul acestora, nu ne înșelăm, credem, decă ilu vom socoti cel puțin la 100 de inși.

Ce se va alege din tinerii aceștia? Partea cea mai mare din ei, fiind crescuți din popor, din părinți săraci, nu au mijloce pentru a-și continua studiul la școlile mai înalte. Stipendiul avem puține și numai un neînsemnat număr din ei își vor pute continua studiul la vre-o universitate: er restul?

Restul se va împărți: o parte va trece de sigur în România, și aceștia apoi, decă nu de totu, d'er cel puțin în parte sunt perduți pentru cauza Românilor ardeleni; altă parte va căuta pôte să se întorcă acasă la părinți, pentru ca să-i mai țină un an-doi, până vor apuca la mijloce spre a-și continua studiul mai departe, er cei mai mulți vor căuta, vrându nevrându, să intre în seminare, ca să se facă preoți.

Vor intra pôte și de aceia, cari nu au aplicare spre preoție, căroră le lipsese aceea, ce înțelegu teologii sub vocațiune, și cari și-au alesu cariera acăsta numai de nevoia, fiindcă n'aveau ce face.

Cătu de păgobitori sunt asemenea preoți pentru binele obștescu al poporului și al bisericeii, nu-i lipsă s'o mai spunem, d'er ei inșiși se simt nefericiți, căci, lipsiți de tragere de inimă, au să lupte neincetat contra nenumerătelor neajunsuri și greutăți, ce așteptă pe un preot, și ei își consideră funcțiunea lor ca o grea povară ce de nevoia și-a luat-o pe umeri. Astfel de preoți ori nu-și implinesc conștientu datoria, neavându tragere de inimă, ori devin servili, instrumentele altora, chiar ale contrarilor noștri.

Pentru nisce nefericiți ca aceștia era mult mai bine să se întorcă îndărăt la opinca din care au eșii, să ia cornele plugului și să și câștige pânea lor cu cinste și cu omenia, păstrându-și pururea curată conștiința lor de omeni și de Români, decă simt că n'au chemarea a lucra pentru însulețirea nobilă a poporului spre totu ce e bun și folositor, pentru conservarea integrității lui naționale, pentru promovarea bunăstării lui morale și materiale, precum cere sublima chemare a unui adevărat preot. (Va urma.)

Invitare.

Despărțământul IV (Sebeș) al Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român își va ținea în estu anu adunarea sa generală în opidul Miercurea la 2 Octomvre a. e. st. n.

La acăsta adunare se invită cu tôte onorea toți membrii Asociațiunei aparținători acestui despărțământu, precum și alți iubitori de progresul poporului român.

Sebeș, în 2 Septemvre 1887.

Dela direcțiunea desp. IV.

I. Piso, directoru.

D. Davidu, secretaru.

Ultime sciri.

Viena, 23 Septemvre. — Austria nu va cere nici o satisfacere guvernului român în privința arhiepiscopului Szasz, deorece acesta n'a avisat oficialu guvernului austriacu călătoria sa în România și visita sa la legațiunea austriacă din Bucuresci.

Clușiu, 23 Septemvre. — La prânzulu ce s'a datu er, împăratul a complimentat pe arhiepiscopulu Szasz pentru activitatea sa pastorală.

Berlinu, 23 Septemvre. — În cercurile politice și militare se urmărește cu ore-care îngrijire lucrările de fortificare întreprinse de Rusia la Komza.

Londra, 23 Septemvre. — Depeșile adresate din Viena și din Berlinu diarelor englese esprimă temerea despre o înțelegere ce s'ar fi stabilită între Turcia și Rusia, în privința trimiterii unui locotenent-generalu turcu în Bulgaria. Cu tôte astea se observă, că deslegarea cestiunei bulgare nu depinde numai de Turcia și de Rusia.

„Daily News“ socotesce, că Rusia consacră un milion de ruble spre a mări materialulu drumurilor sale de fieru dela Sudu-Vestu.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

CLUȘIU, 24 Septemvre. — Regele a primit deputațiunile ce i-au adus omagii. La salutarea Mitropolitului Mironu Romanulu răspunde *Maiestatea Sa: Doresc ca fie-care confesiune, fără deosebire de naționalitate, stându departe de orice agitațiune, să se simtă una, să se contopescă în una, în fidelitate neclintită cătră tron, în iubire cătră țera mamă comună.* La salutarea Superintendentului Teutschu răspunde: *Sunt convinsu că, după ce districtulu bisericescu evangelicu sub scutul legiloru țării se bucură neconturbat de drepturi și de libertate atăt de estinse, credincioșii sunt conșcii de datorile lor cătră acăstu țera.* Cu deosebire dorescu, ca *înțrega poporațiune, fără a fi împedată în folosirea și cultivarea limbei sale, pătunsă de simțimintele că aparține laolaltă, să țină împreună în astfelu de concordiă, care în zile de lucrare mai pacinică ca și în timpuri seriose dă totalității ca și singuraticului putere.* Cultivați acăstu concordiă și în tôte afacerile bisericesci, căci prin acăsta promovați și propriulu interesu.

DIVERSE.

Colera în Italia. — Scirile despre colera din Italia sunt și acum triste. Epidemia a izbucnită cu o violență teribilă în Cassino lângă Caserta. În prima zi au fost 159 casuri. În Roma s'au numărăți la 17 Septemvre 25 morți de coleră. Epidemia bântue și împrejurimile Romei. — Tôte comunele de prin prejurul Messinei sunt pline de fugari din Messina, cari propagă astfelu pretutindenți germeii holerii. Sunt atinse de epidemia 39 de comune. Panica e îngrozitoare. În multe localități fugarii sunt întâmpinați cu împușcături, ca să nu pôte intra în comună. Ultima scire din Messina dela 18 c. n. sună: 382 casuri cu 117 morți. Se evaluiază, că în tôte Messina au rămasu numai 30,000 locuitori din 80,000 căi avea înainte.

Revolta în Londra. — În sêra de 19 Septemvre n. a fost un felu de revoluție în miniatură, în timpu de un ceasu, în cunoscuta piață de sportu Lillie Bridge; s'a distrus tôte piața, s'a pus focu edificioru și s'au rănit mai mulți agenți polițienesci. La 5 ore era să fiă o întrecere între doi alergători de profesiă; se adunaseră ca la 5000 spectatori și se făcuseră mari rămășaguri la numeroși bookmakeri. Nesosind la timpu alergătorii publiculu pierdu răbdarea, apoi auțind că nici nu se va ține întrecerea și că întrecătorii și bookmakerii au dispărut cu banii adunați, mulțimea se infuriă și începă să dărime localulu întreg și hipodromulu cel lungu de 10 acre. S'a pus focu în trei locuri. La începutu poliția n'a putut face nimic; mai târziu sosiră cete de agenți polițienesci și pompieri, cari scăpară casele învecinate. D'er în timpu de un ceasu plebea a fost stăpană pe situația, ca în Parisu în timpul terorismului.

Unu tablou interesant. — În prelatură la Benedictbeuren află unu pictor o stampă vechiă, forte originală, pe care sunt desemnate următoarele persoane și cu următoarele subscrieri provădute: *Papa:* Eu vă guvernă pe toți. — *Funcționarulu:* Eu vă pun la regulă pe toți. — *Medicul:* Eu vă curez pe toți. — *Călugerulu:* Eu mă rog pentru voi toți. — *Țărănulu:* Eu vă nutresc pe toți. — *Berarulu:* Eu vă recreez pe toți. — *Violonistulu:* Eu vă inveselesc pe toți. — *Fêta:* Eu vă seduc pe toți. — *Draculu:* Eu vă duc pe toți!

Nascere fecundă. — Femeia Maranda I. Macri din com. Deleni, jud. Fălciu, în ziua de 28 Augustu 1887 a născut trei copii, din cari doi de sexulu masculin și unulu feminin; copii trăsesc, er mama lor a început a se însănătoși. — În ziua de 29 Augustu espirat, femeia Ioana Stancu Pepenelu din com. Aproși, pl. Negoșii, jud. Ilfov, a născut 3 copii: 2 fete și un băiat, din cari o fată a murit, er ceilalți doi sunt sănătoși, împreună cu mama lor.

O regină în mănăstire. — Foile englese aduc scirea surprinzătoare, că regina Suediei a declarat într'o scrisore cătră regina Victoria, că are de gând să se retragă într'o mănăstire până la finele vieții sale. Se asigură, că nisce suferințe fizice insuportabile au făcut pe regina să ia acea rezoluție. Operațiunea, la care s'a supus, n'a reușit de loc și regina mai pôte trăi încă mult, fără speranță de a scăpa de dureri.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

mutaseră încă de timpuriu aici numeroșe colonii. Creștinarea și romanisarea progresau aici cu atăt mai multu cu cât începă ca religiunea creștină să devină religiunea domnitoare. Dunărea era frontiera între Romania creștină și între teritoriulu barbaru (Barbaricum) inimicu creștinătății.

Aici în seculul al X-lea ne apare un nou nume de popor „Vlachi“ (Blachi) și care însemna Români, seu elementulu romanu ce mai rămăsese în peninsula balcanică. Acăstu nume de popor s'a născut probabil între Slavi. Și Slavi desemnau prin numele acesta pe fiă-care „Romanu“ ori locuia în peninsula balcanică, ori în Italia.

Vlachii locuiau mai cu sêmă pe muntele Hemu, de asemenea și în Tesalia și în Macedonia. Ei sunt păstori migrători, d'er locuesc și în sate în „cătune“ și un număr mare făcea servicii în armaia bizantină.

În timpurile aceste Pecinegii făceau adeseori incursiuni din țera românească de astăzi în teritoriulu dincolo de Dunăre și conducătorii seu călăuzele lor erau Vlachi, cari cunoscău mai bine pasurile munților (Hemu). Prin contactulu acesta se întâmplă, că trecură dincăce de Dunăre nu numai Bulgari, d'er și Români, fiind că aici era teren mai multu, nu numai pentru agricultură, d'er și pentru păstorie. Încă pe anul 1164 aflăm

Români prin Galiția și pôte că unii dintre ei trecuseră încă mai înainte în Moldova.

Românii, cari trecură în țera românească de astăzi și în Transilvania, aduseră cu dênșii nu numai limba lor națională, ci aduseră și limba bisericescă slavonă.

După cum am vădutu mai înainte, istoriografia română află în Transilvania încă înainte de venirea Ungurilor nu numai un element românesc stabilitu, d'er încă un element român întemeiatoru de state. Însă acăstu concepțiune istorică se contradice prin faptele positive istorice.

Deosebirea între imigrațiunea Ungurilor și între imigrațiunea Românilor în părțile acestea consistă în aceea, că Ungurii ca o națiune belicosă întocmai ca Goții, ca Hunii, ca Avarii și Bulgarii își făcură loc aici cu sgomotu mare și prezența lor fu temută și în părțile cele mai depărtate ale Europei. Din contră Români se traseră în partea de nordu a Dunărei, chiamați și nechiamați, fără sgomotu, familiă cu familiă ori în grupe mai mici, și se estinseră nu numai în țera Pecinegilor (în România de astăzi), d'er și în Transilvania, în Galiția, până în Rusia.

După părerea lui Bălcescu, Români în seculul X și XI întemeiară diferite state mai mici și cari în seculul al XIII-lea și al XIV-lea se contopiră în două

state independente: în țera românească și în Moldova. Bălcescu întocmai ca toți istoricii români legă directu evenimentele mai noue cu evenimentele romane întâmplă înainte de o mie și o sută de ani, dênșulu scie, că imperiulu dacicu cuprindea întregu teritoriulu Transilvaniei de astăzi, teritoriulu Ungariei dintre Tisa, Murăș și Dunăre și în fine țera românească și Moldova. Și acăstu regat mare al lui Decebalu ilu cucerise Traianu pentru Români de astăzi...

Barbarii, ce e dreptu, au nimicitu cucerirea Românilor, însă teritoriulu Daciei rămase și de aci înainte pe charta Europei. Evenimentele ce urmară apoi au sfâșiatu teritoriulu acesta în mai multe părți însă în spiritulu fiă-cărui Român a trăit neștersă tradițiunea, că părțile acestea au formatu odată un totu, a trăit dorința de a-le uni erăși. Ce e dreptu, Bălcescu nu ne spune, decă tradițiunea și dorința acăsta s'au născut cumva în seculul al X-lea și al XI-lea la Români din peninsula balcanică, seu pôte s'a manifestat pentru prima dată atunci când poporul Vlachilor (din peninsula balcanică) scose afară din bisericile sale limba și literatura română și introduse limba slovenă în viața sa bisericescă.

(Va urma.)

Bursa de București.
Cota oficială dela 8 Septembrie st. v. 1887.

Rentă de aur 5%	100 15	Bonuri croato-slavone	104 75
Rentă de hârtie 5%	87 20	Despăgubire p. dijma de vină ung.	100.—
Imprumutul căilor ferate ungare	150.—	Imprumutul cu premiu ung.	122 20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	98.—	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	126.—	Renta de hârtie austriacă	81 25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	114 50	Renta de arg. austr.	82 55
Bonuri rurale ungare	104 40	Renta de aur austr.	112 45
Bonuri cu cl. de sortare	104 40	Losurile din 1860	136 25
Bonuri rurale Banat-Timșu	104 50	Acțiunile băncii austro-ungare	882.—
Bonuri cu cl. de sortare	104 20	Act. băncii de credit ung.	285 75
Bonuri rurale transilvane	104 25	Act. băncii de credit austr.	282 50
		Argintul — Galbin	5.93
		Impărătesci	9.95
		Napoleon-d'or	61 55
		Mărci 100 imp. germ.	125 95
		Londra 10 Livres sterline	

Bursa de București.
Cota oficială dela 8 Septembrie st. v. 1887.

	Cump.	vând.
Renta română (5%)	91 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/4	95 3/4
» convert. (6%)	89 3/4	90 1/4
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	35—	36—
Credit fonc. rural (7%)	104 3/4	105 1/2
» » (5%)	89 1/2	90 1/4
» » urban (7%)	103 1/4	103 3/4
» » (6%)	94—	95—
» » (5%)	87—	87 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
» » Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14.—	14 1/4
Banote austriace contra aur.	2.01	2.02

Cursul pieței Brașov

din 23 Septembrie st. n. 1887.

Banote românești	Cump.	8.68	Vând.	8.70
Argint românesc	»	8.60	»	8.65
Napoleon-d'or	»	9.94	»	9.98
Lire turcești	»	11.22	»	11.28
Imperiali	»	10.21	»	10.26
Galbeni	»	5.90	»	5.94
Scrișurile fonc. » Albina » 6%	»	101.—	»	102.—
» » » 5%	»	98.—	»	99.—
Ruble Rusești	»	110.—	»	111 1/2
Discontul	»	7—10%	»	pe an.

Pentru fumători de țigări.

Fabrica Braunstein freres.

în Paris 65
Boulevard
Exelmans
produce

Hărtiile
de
țigară

cu mărcile aici
tipărite

„Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“

care au fost declarate, de cele dintâi autorități științifice din Austria și Ungaria pe baza analizelor făcute, absolut libere de orice materie vătămătoare sănătății și ca hârtia de țigară cea mai ușoară și cea mai bună, ce a existat vreodată. Deoarece și la noi domnesce convingerea că pentru țigări bune, în prima linie calitatea hârtiei de țigară este dată de măsură, hârtia de țigară „Les dernières Cartouches“ și „Dorobanțul“ a devenit din ce în ce mai plăcută, și se poate găsi la toate firmele mai mari. Veritabilă este numai aceea hârtie, a cărei etichetă se asemănă cu cliseul și care are firma „Braunstein Freres.“ Fabrica a deschis un deposit pentru servirea promptă a mușterilor, sub firma comercială protocolată în Austro-Ungaria: Braunstein freres, Wien, 2. Bez., Negerlegasse 8. 10—12

Nr. 406—1887.

Concurs.

Devenind vacante următoarele stipendii și anume:

- A. 1. Un stipendiu de 60 fl. pe an, din fundațiunea „Marinovic“, pentru studenți de gimnasiu.
2. Un stipendiu de 40 fl. pe an, din fundațiunea „Radu M. Răureanu“, pentru studenți la gimnasiu.
3. Un stipendiu de 20 fl. pe an, din fundațiunea „E. D. Bașota“, pentru gimnasiști, cu preferința celor din munții apuseni sêu din fostul district al Năsăudului.

Mai departe fiind vacant:

- B. 4. Un ajutor de 20 fl. pe an, din fundațiunea „Tofalean“, pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale fostei comune „Tofalău“, cari ar voi să învețe vre-o meserie ore-care.

Prin acesta se escrie concurs.

Cererile au a se înainta comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiu, până la 20 Octombrie st. n. 1887.

Cererile întrate mai târziu nu se vor considera.

Aspiranții la vre-unul din stipendiele amintite sub A. 1—3 au să accludă la suplicile lor:

- a) Carte de botez în original sêu în copie legalizată.
- b) Testimoniu școlastic de pe semestrul II. al anului școl. premergător.
- c) Atestat de frecventare dela direcțiunea institutului, în care cercetă școla de prezent.
- d) Atestat de paupertate sêu de orfan, decă concurentul e orfan.

Suplicanții la ajutorul amintit sub B. 4. au se presente următoarele documente:

- a) Atestat de botez în original sêu în copie legalizată.

b) Testimoniu școlastic de cel puțin 4 clase elementare.
c) Contractul încheiat cu maestrul conform §. 61 al legii industriale (Art. leg. XVII. 1884) în original sêu în copie legalizată, și o adeverință dela maestru despre succesul, cu care lucră.

d) Atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală.

e) Adeverință dela părinți sêu tutori, că sunt decisi a lăsa pe fii sêu pupilii lor la învățatură până se vor perfecționa pe deplin.

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Sibiu la 9 Septembrie 1887.

Iacob Bologa,
v.-pres.

Dr. I. Crișan,
secretar II.

2—3

Avis d-lor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primit țiarul nostru până acuma.

Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Decă se ivesc iregularități la primirea țiarului onor. abonați sunt rugați a ne încunoscința imediat prin carte postale, ca în cât depinde dela noi, să se delătoreze. ADMINSTR. „GAZ. TRANS“

ABONAMENTE

la

„Gazeta Transilvaniei“

se pot face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimite exact arătându-se și posta ultimă.

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

- pe trei luni 3 fl. —
- » șese luni 6 fl. —
- » un an 12 fl. —

Pentru România și străinătate:

- » pe trei luni 10 franci
- » șese luni 20 „
- » un an 40 „

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Peșta:

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sêra.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineața.
Trenul mixt Nr. 318: 1 oră 55 minute după amez.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Peșta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amez.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sêra.

2. Dela București la Brașov:

Trenul accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute sêra.
Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amez.

A. Plecarea postelor:

- a) Dela Brașov la Rășnov-Zărnesc-Bran: 12 ore 30 min. după amez.
- b) „ „ Zărnesc: 4 ore după amez.
- c) „ „ în Săcuime (S. Georgi): 1 oră 30 minute noaptea.
- d) „ „ la Făgăraș: 4 ore dimineața.
- e) „ „ la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

- a) Dela Rășnov-Zărnesc-Bran la Brașov: 10 ore înainte da amez.
- b) „ Zărnesc la Brașov: 9 ore a. m.
- c) Din Săcuime la Brașov: 6 ore sêra.
- d) „ Făgăraș la Brașov: 2 ore dimineața.
- e) „ Săcele la Brașov: 6 ore 30 minute sêra.